

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010190
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3612010190.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. júla 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci v konaní proti ušlej obžalovanej

U. E.,

nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom S., K. XXX/XX, t.č. na neznámom mieste,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 3T/8/2012 zo dňa 7. februára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná U. E. podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, č.k. Pv 98/11-24 zo dňa 19.7.2012, v ktorej jej bolo kladené za vinu, že sa mala dopustiť zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. na to skutkovom základe, že v presne nezistený deň po 21.10.2008 v Partizánskom telefonicky kontaktovala poškodenú A. A. s ponukou vybaviť úver na predčasné splatenie úveru, ktorý mala poškodená A. od spoločnosti Eurofinance SK s.r.o. a v presne nezistený deň v novembri 2008 v Z. v byte poškodenej, na K. F. XXXX/XX oznámila poškodenej, že vystupuje za firmu D. a že spoločnosť Eurofinance SK s.r.o. má problémy a aby neprišla o svoj byt, treba predčasne splatiť celý dlh, pričom sľúbila poškodenej požičať 194.000,- Sk (6.439,62 €) na predčasné splatenie zvyšku úveru voči spoločnosti Eurofinance SK a iné výdavky, spolu 270.000,- Sk s tým, že poškodená jej vráti 330.000,- Sk (10.953,99 €) a tiež jej pomôže vybaviť pôžičku v banke, s čím poškodená z obavy, že príde o byt súhlasila, po čom dňa 21.11.2008 v Partizánskom na Notárskom úrade JUDr. K. D. dala poškodenej podpísať aj poslednú stranu Kúpnej zmluvy medzi predávajúcou A. A. a kupujúcim D. D. o predaji bytu č. XX na X.poschodí na parc. č. XXXX, XXXX, súpisné číslo XXXX, LV č. XXXX v katastrálnom území Partizánske za 1.100.000,-Sk (36.513,31 €) spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva, ktoré poškodená predtým nevidela, neprečítala ich a poškodenej povedala, že ide o listiny potrebné k vybaveniu a splácaniu pôžičky, pričom kúpnu cenu 1.100.000,- Sk (36.513,31 €) poškodená nikdy od nikoho neprevzala, čím spôsobila poškodenej A. A. škodu 29.362,72 €, zodpovedajúcu cene bytu, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. Podľa jeho názoru sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Záver súdu prvého stupňa o tom, že predmetom dohody medzi obžalovanou a poškodenu

nebola len dohoda o sprostredkovaní úveru a v tomto smere sa tvrdenie poškodenej javí ako účelové, je nesprávny. Rovnako nesprávny je aj názor súdu prvého stupňa o účelovosti tvrdenia poškodenej v tom, že pri podpise zmlúv u notára jej bola obžalovanou predložená len posledná strana kúpnej zmluvy. V tejto súvislosti prokurátor tiež uviedol, že súd prvého stupňa do svojich záverečných úvah zakomponoval aj výsledky civilného konania o vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Prokurátor ďalej uviedol, že bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná U. E. ako prvá kontaktovala poškodenú A. A. s ponukou vybaviť jej úver na jej predčasné splatenie úveru od spoločnosti Eurofinance Sk, s.r.o., ktorá má problémy s tým, aby poškodená neprišla o svoj byt. Obžalovaná vystupujúc potom za firmu D. sľúbila od tejto firmy požičať poškodenej spolu 270.000,- Sk s tým, že poškodená vráti 330.000,- Sk. Prokurátor tiež uviedol, že obžalovaná dala na notárskom úrade O.. D. podpísať poškodenej len poslednú stranu kúpnej zmluvy medzi predávajúcou A. A. a kupujúcim D. D. o predaji bytu poškodenej, pričom tu bola uvedená kúpna cena 1.100.000,- Sk, ktorú poškodená nikdy neprevzala. Prokurátor poukázal aj na iné obdobné trestné veci obžalovanej prejednávané inými súdmi, pričom obžalovaná sa dlhodobo vyhýba trestnému stíhaniu, marila vyšetrovanie a jej pobyt je v súčasnej dobe neznámy, resp. sa zatajuje. Prokurátor odvolanie uzavrel tým, že trestná činnosť obžalovanej je dostatočne preukázaná výpoveďami poškodenej A. A., čo nepriamo potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok Z. A., ktorý vypovedal k okolnostiam súvisiacim s pôžičkou a bytom poškodenej. Prokurátor navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolaniu podriadeného prokurátora vyhovieť, pričom navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa aj podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. Obhajca ušlej obžalovanej navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť. Poškodená uviedla, že byt má späť a škoda jej nevznikla žiadna, avšak by bolo dobré, keby obžalovaná bola odsúdená, pretože táto podvod spáchala aj na iných osobách.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Rovnako to platí o správnosti konania pred súdom proti obžalovanej U. E. ako ušlej podľa § 358 a nasl. Tr.por.

K odvolaniu prokurátora je úvodom potrebné uviesť, že jeho podstata spočíva v tom, že na niektoré skutkové okolnosti má iný názor z dôvodu iného hodnotenia vierohodnosti ako usvedčujúcej výpovede poškodenej A. A., tak aj ospravedlňujúcej výpovede obžalovanej U. E.. Tieto iné názory na niektoré skutkové okolnosti viedli potom prakticky súd prvého stupňa k tomu záveru, že žalovaný skutok nie je trestným činom.

Ďalej je potrebné uviesť, že pokiaľ prokurátor v odvolaní významne poukazuje na konanie a „iniciatívu“ obžalovanej, táto okolnosť nevyplýva nielen z výpovede obžalovanej, ale ani výpovede samotnej poškodenej A. A. na hlavnom pojednávaní. Poškodená tu uviedla, že ju obžalovaná „kontaktovala“ vo veci úveru na jej byt až potom, čo poškodená sama predtým hovorila o „problémoch“ svojho úveru s konateľom spoločnosti Eurofinance Sk, s.r.o. Z. K., ktorý jej oznámil, že ju bude kontaktovať obžalovaná.

Na obžalovanú U. E. sa teda v rámci predmetu jej podnikateľskej činnosti obrátili ako spoločnosť Eurofinance Sk, s.r.o. (záujem o predčasné splatenie úveru od poškodenej), tak aj poškodená A. A. (záujem na predčasné splatenie úveru spoločnosti Eurofinance Sk, s.r.o., aby neprišla o byt, ktorým ručila). Problém v občiansko-právnom vzťahu vyššie uvedených účastníkov úverového vzťahu netýkajúceho sa obžalovanej, bol zrejme v prevode vyššie uvedenej spoločnosti na Poľnohospodárske družstvo Polianka.

V ďalšom prokurátor vidí trestnú činnosť obžalovanej v tom, že s ďalším veriteľom poškodenej D. D. požiadavku vyššie uvedených účastníkov právneho vzťahu organizačne zabezpečila prakticky k spokojnosti ako veriteľov, tak aj poškodenej. Okolnosť, že súčasťou „druhého úveru“ poškodenej sa stala zmluva medzi ňou ako predávajúcou a D. D. ako kupujúcim o predaji nehnuteľnosti - bytu (špecifikovaný v skutkovej vete obžaloby), nemožno bez ďalšieho pričítať k vine obžalovanej len preto, že v predmetnej

veci prakticky robila „sprostredkovateľa“, pričom ale ona sama nebola účastníkom žiadneho zmluvného vzťahu uvedeného v skutkovej vete obžaloby.

V neprospech obžalovanej nemožno vyhodnotiť bez ďalšieho ani tvrdenie poškodenej, že pri podpise u notára jej mala dávať práve obžalovaná podpisovať len poslednú stranu kúpnej zmluvy. Kúpna zmluva sa vždy podpisuje len na poslednej strane, pričom účelom podpisovania zmluvy o prevode nehnuteľnosti u notára je práve „garantovanie“ notára, že ide o totožnú podpisujúcu osobu s osobou uvedenou na zmluve a že táto osoba podpísala práve tú ktorú konkrétnu zmluvu (za predmet zmluvy a jej obsah notár neručí).

Preto nepostačuje, aby tento notárom „garantovaný“ právny úkon bol spochybnovaný len tvrdením osoby zúčastňujúcej sa tohto právneho úkonu bez ďalších relevantných dôkazov.

Napokon je potrebné uviesť, že síce podstata „podvodu“ (podľa obžaloby) na poškodenej mala byť okolnosť, že táto mala podľa nej „nevedomky“ predať svoj byt za sumu 1.100.000,- Sk (z ktorých prakticky dostala len 270.000,- Sk). Nemožno však obžalovanej klásť za vinu tvrdenie poškodenej prevzaté do skutkovej vety obžaloby, že u notára podpísala kúpno-predajnú zmluvu aj návrh na vklad vlastníckeho práva, ktoré predtým nevidela a neprečítala si ich. Prinajmenšom u notára takúto možnosť na prečítanie nepochybne mala. Tiež nejde o klamlivé tvrdenie poškodenej zo strany obžalovanej (podľa skutkovej vety obžaloby), že ide o listiny potrebné k vybaveniu a splácaniu pôžičky, pretože samotnej poškodenej primárne išlo o splatenie pôvodného úveru (ale aj nedoplatkov), za ktorý si predmetný byt kúpila.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že ako obžalovaná za svoju činnosť v prospech poškodenej, tak aj D. D. za „pôžičku“ peňazí poškodenej mali „nárok“ na odmenu, resp. zisk zo svojej činnosti. Súčasne je potrebné uviesť, že „bdelým patrí právo“, pričom ako náhle začala poškodená namietat okolnosti predaja jej bytu D. D. cestou súdu, tento uzavrel s touto zmier, výsledkom ktorého je, že poškodená aj pred odvolacím súdom uviedla, že v konečnom dôsledku jej nevznikla žiadna škoda a byt je v jej vlastníctve. Pritom na počiatku skutkového deja uvedeného v obžalobe práve tento výsledok týkajúci sa predmetného bytu poškodená sledovala.

Z takto rozvedených dôvodov sa senát odvolacieho súdu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestný čin.

Bolo by pritom v rozpore so zásadou „prezumpcie nevinny“ v tejto veci, ak by súdy obidvoch stupňov svoje vyššie uvedené postupy pri hodnotení dôkazov, stanovovaní existencie niektorých skutkových okolností a napokon pri prijímaní právnych záverov vychádzali z inej súdnej trestnosti, resp. stíhateľnosti obžalovanej. Pre opačný záver nemôže napokon svedčiť ani okolnosť, že spôsobom predpokladaným Trestným poriadkom sa muselo viesť konanie pred súdom ako proti obžalovanej ušlej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.